

Roger Pistola

Roger Pistola, músic mallorquí de 27 anys, amb 21 anys d'experiència als escenaris.

Després de passar per diferents formacions tant a l'illa (**Kard's Piken**) com a la península (**See, Branca Santa**) i de col.laborar amb artistes com **Pau Figueres**, **Xarim Aresté**, **Joan Bibiloni** o **Ivette Nadal**, ara s'endinsa en un nou viatge personal; un exercici d'introspecció sincera i gens pretenciosa, mostrant-se a si mateix com a un cantautor amb ànima, i una manera de compondre, tocar i cantar molt característica.

"**Perdó, però**" (**Autoeditat**) va ser el seu disc de debut, al 2015 va presentar el seu segon disc "**A punt i a part**" (**Velomar Records, 2015**).

A part, ha enregistrat dos EP's de música àmbient experimental, només disponibles a través de Bandcamp : "**Cançons pels fills que no hem tingut**" (2014) i "**Cançons per a amics i/o coneguts**" (2016).

www.rogerpistola.bandcamp.com

A PUNT I A PART (Velomar Records 2015) per Tomeu Canyelles

1. Segones oportunitats
2. Al final
3. Pulgars
4. Ara és tot
5. Equilibri II
6. Com Sempre
7. Plaça Reial
8. Equilibri I
9. Insistent s'instint
10. Malmès
11. A punt i a part

Pistola - A punt i a part. O el foc redemptor. *Perdò, però* (Autoeditat 2014) apuntava alt – massa, i tot– però és **A punt i a part** (Velomar Records 2015) l'encarregat de confirmar moltes més coses de les que el seu propi creador hauria pogut imaginar: des de la seva envejable inventiva a l'aparent i despreocupada naturalitat que té a l'hora de compondre música útil, transcendent, necessària. Tot això, a més, dins d'un cicle que mai s'acaba de cloure, on Roger Pistola Mascaró (Manacor, 1989) demostra trobar-se en una continua metamorfosi: sense haver complit la trentena d'anys, Roger s'ha reinventat tantes vegades com qualsevol artista que hagi dedicat la seva vida sencera a la música.

Poc a poc, hem vist créixer l'infant que preferia els instruments musicals a les joguines per convertir-se en el turmentat adolescent que es posà al capdavant dels precoços Kard's Piken. Després, instal·lat a Barcelona, es convertí en el motor creatiu d'uns See que, després de dos rotunds treballs, acabaren per convertir-se en els actuals Mayday Distorder: l'hem vist, també, convertit en el fidel acompanyant de la cantautora Ivette Nadal, al temps que circulava pels hotels de Llevant a cop de versió amb els Train of Love. O fotent-se del sant i de la festa amb els sàtirs Mo Beim, on comparteix *line-up* amb el seu germà Joan Adrià.

El que més m'agrada d'aquest notable currículum –del que, segur, m'estic deixant algun episodi– és el seu *alter ego* en solitari. En llengua pròpia i amb una proximitat que corprèn des de la primera escolta, Pistola aconsegueix facturar autèntiques lluminàries acústiques quan es despulla de l'electricitat. És aquí, al terreny de l'*unplugged*, on es mou com a peix dins l'aigua: entre Tom Yorke i Jeff Buckley; entre Elliot Smith i Nick Drake; entre Fleet Foxes, David Bowie i Chet Baker, als quals tributa en secret dins d'algun dels collages sonors que inclou *A punt i a part*.

L'èxit d'aquest treball és oferir-nos al millor Roger: tota la seva experiència vital i el bagatge acumulat al llarg d'aquests anys esclata en onze cançons que contenen les que, fins ara, són les seves millors melodies i lletres. La raó és senzilla: *A punt i a part* manté intactes algunes de les característiques bàsiques del seu so –la forta càrrega introspectiva o la vocació melodramàtica– que, ara, són engrandides amb un major sentit de l'èpica i l'emoció. Ni un mal caire, ni un cap solt: la harmonia i profunda calidesa que transmeten cançons com “Segones oportunitats”, “Al final”, “Equilibri II” o el tema homònim –per citar-ne només algunes– confirmen, com dèiem, tots els bons auguris i corresponen a l'oient amb una immillorable col·lecció de confits sonors, a moments agredolços, però sempre emocionants i encisadors.

Aquest disc, impregnat des del principi al final per l'esperit del *do it yourself*, demostra com novament Roger Pistola ha sabut modelar les seves vivències fins convertir-les en cançons de tres i quatre minuts. Aquesta forma d'entendre la música –terapèutica, dirien alguns– acaba per esdevenir un necessari bàlsam auditiu: les seves brillantors, lluny d'apagar-se, augmenten amb cada escolta que es fa. I al mateix temps que desmunta el tòpic que diu que les segones parts mai foren bones, Pistola demostra ser un dels músics illencs més complets de la seva generació.

Tomeu Canyelles

BIOGRAFIA I DISCOGRAFIA

ROGER “PISTOLA”, veu, guitarra acústica i guitarra elèctrica

En Roger neix a Manacor (Mallorca) dia 1 de gener de l'any 1989.

Des de ben petit ja demostra interès per la música, cantant tot el dia per casa. Als 5 anys, aconseguix convencer al seu pare perquè li compri una guitarra espanyola més petita que les normals. El seu primer professor de guitarra és Damià Timoner.

Als 6 anys fa el seu debut en públic al Bar Catòlics de Manacor, la seva primera cançó es diu “cançó sense nom”. Durant uns anys segueix fent concerts en solitari, interpretant versions de cançons infantils, temes de Guillem d’Efaq, etc. Toca en molts pobles de l’illa, en ocasions al costat de músics com Biel Majoral.

A l’any 1999 coneix a Esteve Huguet en un concert de blues. Formen el que després serà Eclipsi, el seu primer grup, al qual s’hi afegeix Xisco Tous a la guitarra. S’hi van incorporant nous membres i fan bastants de concerts arreu de Mallorca fent versions de grups de rock català, i alguns temes propis. Fan de teloners de Sopa de Cabra l’estiu del 2000.

Al final de l’any 2000, Eclipsi es dissol, però Roger, Esteve i Xisco, amb la incorporació de Victor Tugores al baix, formen Kard's Piken.

Amb Kard's Piken fan una gran quantitat de concerts, tant a l'illa de Mallorca com a Barcelona, Madrid, Murcia i fins i tot a Praga (República Txeca). Editen un disc homònim (Blau/Discomedi, 2004) i el "Kard's EP" (Autoeditat, 2006). Participen a la Global Battle of the Bands, al 2006, on queden finalistes a Madrid. El seu període d'activitat es comprèn entre l'any 2001 i l'any 2008.

A l'any 2003 coneix a Martí Riera, durant un Campus Rock a Montblanc dirigit per Toni Xuclà, on hi participaven músics com Jimmy Pinyol, Cris Juanico, Pemi Rovirosa, Joan Pau Chávez, Llibert Fortuny, Gerard Quintana, entre altres. A partir d'aquell moment comença una amistat que els condueix a formar See, juntament amb Esteve Huguet, després de la dissolució de Kard's Piken. El projecte es consolida després de l'incorporació de Charly Hinojosa al baix.

A l'any 2008, se'n va a viure a Barcelona, on resideix des de llavors.

Amb See editen dos discs : "Early morning sun" (River Music, 2009), masteritzat a Nashville, Tennessee per el Bob Ohlsson de la Motown i "Opposite poles" (River Music, 2012), aquest últim gravat al prestigiós estudi de MusicLan, on hi han passat artistes com Bumbury, Fito & Fitipaldis, Mariah Carey, Manolo García, Albert Pla, Quimi Portet, Sopa de Cabra, Sapo... entre molts altres.

Graven un total de tres video-clips i fan concerts a sales de renom de Barcelona, Euskadi i Madrid, on participen al FestiMad de 2011. L'any 2012, Esteve Huguet decideix abandonar Barcelona i la banda, seguit de Charly mig any més tard. Després de canvis de formació infructuosos, See es separen al cap d'un any, l'octubre de 2013.

A l'any 2014, forma Mayday Disorder, amb antics components de See i de The Midnight Travellers. Graven un EP el mateix any i un altre l'any següent, que compilaran de manera física a l'abril de 2015. Les cançons són residus d'antigues cançons de l'època de See.

Paralelament, entre l'any 2004 i el 2009 forma part del grup de versions de clàssics del rock'n'roll Hole Sound, amb membres del grup Red Ribbon i Roig!: Saimon Femenies i el Tio Bob. Des del 2012 també forma part del trio de versions Train of Love, juntament amb Toni Lull i Jorra S. Peset.

Ha col·laborat amb en Joan Bibiloni en tres discs de Rondalles de Mossèn Alcover, així com en el disc "Nyam-nyam", juntament amb diversos músics de Mallorca i Catalunya. També va posar la veu en la versió del tema "Colors" que Joan Bibiloni va publicar al disc "Ma a es cor".

A partir del 2011 també acompanya a la cantautora Ivette Nadal com a guitarrista en directe i participa en la pre-producció i gravació del seu disc "Mestres i amics" (2012), produït per Jordi Busquets. Tres anys més tard coordina tot el procés de concepció i gravació del disc "Tornar a mare" (2015), on hi col·labora Manolo García, entre d'altres. El seu primer disc exclusivament com a productor.

Durant l'hivern de 2013 compon 11 cançons en català en dues setmanes, les primeres en la seva llengua materna des dels primers temps de Kard's Piken, vuit o nou anys enrere. Temes que enregistra aquest mateix any de forma casolana amb Jorra S. Peset. Toni Toledo (Sexy Sadie, Amaral, Ivan Ferreiro...) hi grava les bateries i s'encarrega de la masterització. Aquest disc, mesclat conjuntament per els tres participants, s'anomena "Perdó, però" (Autoeditat, 2014), i és el primer amb el nom de Pistola.

Després de l'èxit de crítica de "Perdó, però" (Autoeditat, 2014), amb la corresponent gira de concerts de presentació, on l'acompanyen Jorra S. Peset (baix), Pau Figueres (guitarra) i Toni Lull (bateria), es torna a tancar en si mateix per a realitzar el segon treball de Pistola, "A punt i a part" (Velomar Records, 2015).

Aquest segon disc està gravat pràcticament de la mateixa manera que el primer "Perdó, però", amb la col·laboració dels músics que l'acompanyen amb directe i Llorenç Barceló (hammond), però és diferent a nivell de concepció.

Així com, a nivell compositiu, el primer era immediat i sense repensar-s'hi massa, aquest reflexa més els clarscurts de la personalitat de Roger, sense recrear-s'hi massa (sempre diu que si una cançó li duu més de dues hores de feina a l'hora de compondre-la, no val la pena). També, es tracta d'una producció més cuidada i meticulosa. És definit sovint com a un "disc d'autoajuda",

especialment latent en composicions com "Al final" o "A punt i a part", on s'hi desvetllen emocions crues, reals, primitives i amb les quals és fàcil empatitzar, així com un missatge esperançador.

Discografia :

- JOAN BIBILONI - Mà en es cor (Satie Produccions, 2003)
- KARD'S PIKEN - Kard's Piken (Blau/DiscMedi, 2004)
- KARD'S PIKEN - Kard's EP (Autoeditat, 2006)
- WAITING THE WIDOW - Kokonka (Temps Record, 2009)
- SEE - Early morning sun (River Music, 2009)
- JOAN BIBILONI - Això era i no era... vol. 1, 2 i 3 (Satie, 2009 - 2011)
- SEE - Opposite Poles (River Music, 2012)
- IVETTE NADAL - Mestres i amics (Lila Music, 2012)
- PISTOLA - Perdó, però (Autoeditat, 2014)
- MO BEIM - ! (Autoeditat, 2014)
- XARIM ARESTÉ - La rosada (Bankrobber, 2015)
- PISTOLA - A punt i a part (Velomar Records, 2015)
- IVETTE NADAL - Tornar a mare (2015) - en procés
- MAYDAY DISORDER - Mayday Disorder (2015)

cra_produccions
bkng&mngmnt

Catalina Rosselló
(+34) 699 027 015

Contractació

contractacio@craproduccions.com

Premsa

Velomar Records

velomar@velomarrecords.com